

Trejsi Lets

A **GUST U**
OKRUGU
OSIDŽ

Režija: Ljiljana Todorović

sezona 2013/2014.

Trejsi Lets

A **GUST U**
OKRUGU
OSIDŽ

Režija: Ljiljana Todorović

Trejsi Lets
(Tracy Letts)

AVGUST U OKRUGU OSIDŽ

(August: Osage County)

Prevod: Milica Mihajlović

Reditelj: LJILJANA TODOROVIĆ
Scenograf: Magdalena Vlajić
Kostimograf: Snežana Pešić Rajić
Dramaturg: Ivana Dimić
Lektor: dr Ljiljana Mrkić Popović
Izbor muzike: Ljiljana Todorović
Asistent režije: Danka Sekulović
Organizator: Nevena Vučković

IGRAJU:

Vajolet Veston: DARA DŽOKIĆ
Barbara Fordam: ANITA MANČIĆ
Bil Fordam: BRANIMIR BRSTINA
Džin Fordam: JELENA PETROVIĆ / JOVANA
GAVRILOVIĆ
Ajvi Veston: JELENA ĐOKIĆ
Karen Veston: MILICA MIHAJLOVIĆ
Meti Fej Ejken: BRANKA ŠELIĆ
Čarli Ejken: MLADEN ANDREJEVIĆ
Mali Čarls Ejken: DEJAN DEDIĆ
Džona Monevata: ISIDORA MINIĆ
Stiv Hajdebreh: GORDAN KIČIĆ
Šerif Dion Gilbo: NENAD ĆIRIĆ
Beverli Veston: DRAGAN NIKOLIĆ – specijalna pojava

Inspicijent: Emilija Rafajlović
Sufler: Marina Vujević

Dizajn svetla: Radomir Stamenković
Dizajn zvuka: Dragan Stevanović – Bagzi

Asistent kostimografa: Branka Jelikić
Asistent kostimografa na praksi: Milena
Video: Ognjen Glavonić

Premijera: 2. mart 2014.
ATELJE 212, Sezona 2013/14, Scena "Mira Trailović"

„Dete dolazi kući i roditelji ga obuhvataju svojim pipcima. Ostareli muškarac ili žena, svejedno, nema šta da kaže detetu. Jedino što želi je da to dete posedi nekoliko sati u stolici, a zatim ode da legne u krevet pod tim istim krovom. Nije to ljubav. Ne kažem je da ljubav ne postoji. Samo ukazujem na nešto što je drugačije od ljubavi, ali se ponekad podvodi pod taj isti pojam. To je jednostavno nešto u krvi. Neka vrsta krvne pohlepe i to je ljudski usud. To ga razlikuje od srećnih beslovesnih bića. Kada se rodiš tvoji otac i majka izgube deo sebe i ubiće se pokušavajući da to povrate, a taj deo, to si ti. Znaju oni da ne mogu čitavog da ga vrate, ali gledaće da ti otkinu što veći komad mesa. A dobra stara porodična okupljanja, porodični ručkovi pod krošnjom javora, isto su što i zaranjanje u akvarijum sa oktopodom.“

Robert Pen Voren, Svi kraljevi ljudi

TRACY LETTS

Trejsi Lets (rođen 4. jula 1965.) je američki dramski pisac, scenarista i glumac. Osvojio je Pulicera za najbolji dramski tekst za svoju dramu "Avgust u okrugu Osidž" i nagradu Toni za ulogu Džordža u nedavno obnovljenoj postavci drame "Ko se boji Virdzinije Vulf?" na Brodveju.

Autor je tri scenarija za filmove koji su zasnovani na njegovim dramama. Poznat je i po ulozi Endrjua Lokharta u trećoj sezoni čuvene serije "Homeland" (Domovina) na kanalu Showtime.

Lets je rođen u Talsi u državi Oklahoma. Njegova majka Bili Lets je veoma uspješan pisac, a otac mu je profesor i glumac Denis Lets. Kada je napunio 20 godina, Trejsi Lets seli se u Čikago, gde je 11 godina radio u pozorištu Stepenvolf, čiji je aktivni član ostao do današnjih dana. Govoreći o njegovom radu, njegova majka Bili Lets kaže: "U Trejsijevim pričama likovi su na kraju ili potpuno ogoljeni ili mrtvi."

Lets se u septembru 2013. oženio glumicom Keri Cun, koja mu je bila partnerka u predstavi "Ko se boji Virdzinije Vulf?"

Za svoju dramu "Avgust u okrugu Osidž" Lets je 2008. osvojio nagradu Toni, nagradu Drama Desk i Pulicera za najbolju dramu te sezone.

Lets je 2004. godine bio nominovan za nagradu Pulicer za najbolji dramski tekst za svoj komad "Čovek iz Nebraske".

U sezoni 2012/2013. Lets se pojavio u Brodvejskoj postavci predstave "Ko se boji Virdžinije Vulf?", originalno prenesene produkcije pozorišta Stepenvolf, kojom je obeležena pedesetogodišnjica ovog Olbijeovog komada. U junu 2013. osvojio je Tonija za Glavnu mušku glumačku nagradu za ulogu Džordža u ovoj postavci. Lets je 2013. nominovan za nagradu Screen Actors' Guild (nagrada udruženja filmskih glumaca) zajedno sa ostalim članovima glumačke ekipe za "Najbolji glumački ansambl u dramskoj seriji" za

seriju "Homeland".

Drame:

1993 Killer Joe (Džo Ubica)

1996 Bug (Bubica)

2003 Man from Nebraska (Čovek iz Nebraske)

2007 August: Osage County (Avgust u okrugu Osidž)

2008 Superior Donuts (Najbolje Krofne)

2009 Three Sisters (Tri Sestre)

MAMA NIJE DOBRO, ALI DRUGIMA ĆE BITI JOŠ GORE

Sve srećne porodice liče jedna na drugu, rekao je Tolstoj, a svaka nesrećna porodica, nesrećna je na svoj način. Mogu da se opkladam da nikada nijedna porodica nije bila toliko nesrećna – i na tako neodoljiv način – kao Vestonovi u novoj drami Trejsija Letsa “Avgust u okrugu Osidž”, koja je imala zasenjujuće briljantnu premijeru sinoć u Imperijal Teatru.

Uznemiravajuća saga prepuna isprepletanih zapleta o apokaliptičnom raspadu porodičnog klana iz Oklahome, sigurno je najzbudljivija nova američka drama koju je Brodvej video posle dugo godina. Trejsi Lets, do sada poznat po svojim vešto skrojenim, krvavim žanr komadima “Killer Joe” i “Bug” (Džo ubica i Bubica), uspeo je da nađe sasvim novi izvor inspiracije, humora i teskobe u naizgled izlizadoj temi: poremećenim odnosima razorene, disfunkcionalne američke porodice. U komadu “Avgust u okrugu Osidž” mogu se čuti odjeci drugih klasičnih drama o ubistveno otrovnom dejstvu tesno isprepletanih rođackih odnosa – od “Dugog putovanja u noć” Judžina O’ Nila do “Pokopanog Deteta” Sema Šeparda. Ali, Lets je u svoju dramu ubrizgao vitalnu energiju koja sve vreme drži pažnju gledalaca prikovanu šokovima, preokretima, iznenađenjima i ushićenjima, dok ih u isto vreme potresa i gađa pravo u srce. Ako odgledate ovaj komad, osećaćete se kao da ste odgledali jednu za drugom dve, tri ili četiri epizode svoje omiljene serije u neko kišno veče. Napustićete pozorište emocionalno iznureni i umorni, ali željni da gledate još.

“Avgust” je prvi put postavljen u repertoarskom pozoristu Stepenwolf u Čikagu. Ta predstava, sa briljantnom glumačkom podelom, koju je izvanredno režirala Ana D. Shapiro, je bukvalno u celosti preneti na Brodvej. Jedno od mnogih zadovoljstava

ove produkcije bila je mogućnost da se vidi kako glumački ansambl, sastavljen od glumaca potpuno nepoznatih publici u Njujorku, svojom duhovitošću, britkošću i ujednačenošću zajedničke igre, u olujnom letu podiže Njujork na noge.

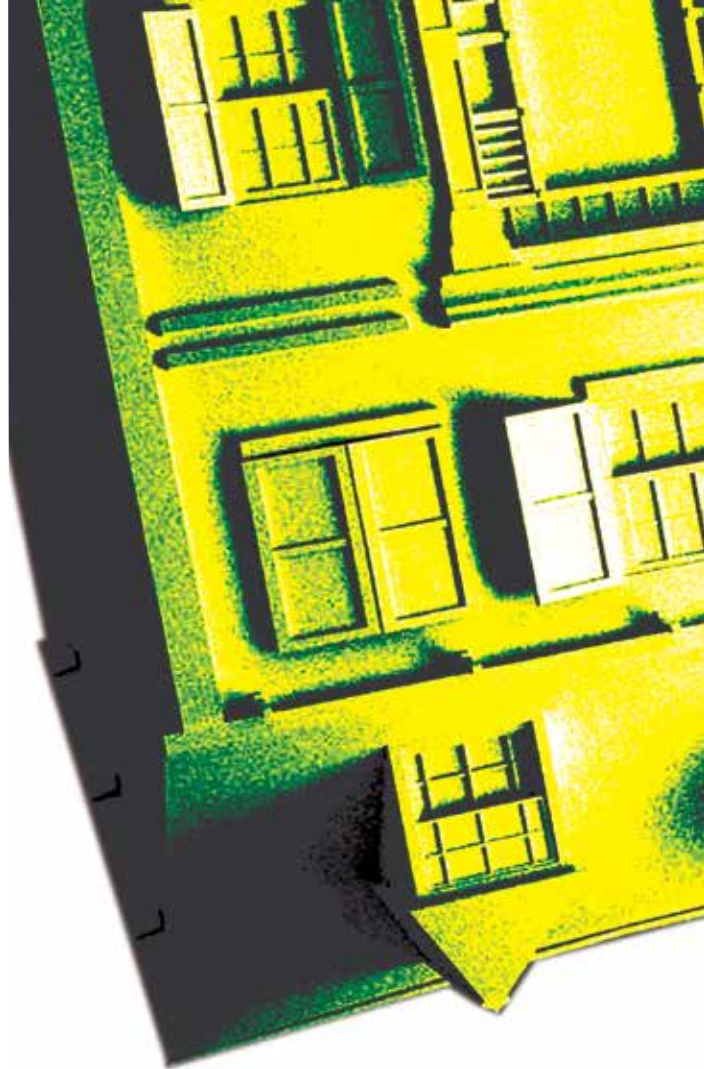
Deanna Dunagan je Vajolet Veston, majka porodice iz Pohaske, blizu Talse, koja nema dlake na jeziku. Na samom početku komada, Vajoletin muž, pesnik i bivši profesor s kojim je u braku preko 30 godina, misteriozno ili smišljeno – odlazi u sparnu letnju noć i zauvek nestaje. Iznureni pater familias, Beverli, koga sa neodoljivom duhovitošću i rezigniranošću igra piščev otac Denis Lets, otvara komad lirskom žalopojkom o stanju svog dugogodišnjeg braka: “Ja i moja žena smo sklopili pogodbu. Ona guta pilule, a ja pijem.”

Njihove tri odrasle ćerke su pozvane da se vrate na porodično imanje, u pratnji svojih muževa i ljubavnika, da uteše svoju majku u času velike potresenosti i da pokušaju da odgonetnu razloge očevog nestanka. (Tod Rozental je dočarao oronulu atmosferu uklete kuće duhova, vešto koristeći senke svog majstora svetla Ane G. Wrigston).

Sve tri kćeri pokazuju jasne znake emocionalnih oštećenja iz prošlosti, sadašnjosti ili onih koje će doći u budućnosti. Neugledna Ajvi, živi nedaleko od roditelja i puna je ogorčenja zbog odgovornosti koja je pala na nju. Ona je jedina bila prinuđena da posmatra užas kroz koji su roditelji prolazili poslednjih godina. Ajvi nije udata, ali tajno održava ljubavnu vezu sa svojim jednako neuglednim bratom od tetke, koga porodica potcenjivački zove Mali Čarli. Barbara, najstarija i najjača ćerka, naoružana nemilosrdnim humorom, dolazi iz Kolorada sa svojim mužem Bilom od koga se rastavlja i njihovom ćerkom Džin, tinejdžerkom koja izbacuje sarkastične primedbe i puši marihuanu. Najmlađa ćerka Vestonovih, Karen, stiže posle svih, sa Floride, sipajući otrcane fraze

iz jeftinih psiholoskih priručnika o svom nedavno obnovljenom ljubavnom životu sa slatkorečivim verenikom „uljanim“ biznismenom, Stivom. Iako okružena svojom užom i širom porodicom – koja uključuje i njenu zajedljivu sestru Meti Fej i Metinog muža papučića, Čarlija – Vajolet ne deluje kao žena kojoj su potrebni podrška i pomoć. Ona je prepuna neobuzdane zlobe i nezaustavljivom snagom emocionalne destrukcije Vajolet baca sve ostale likove u senku. Sakupivši tri generacije Vestonovih pod okrilje porodičnog doma u ruralnoj Oklahomi Lets priprema scenu za razotkirvanje zatrovanih odnosa koji ih patološki godinama vezuju i razdvajaju. Šta nam on to u ovoj drami nudi? Sve što nam srce želi. Zavisnost od alkohola, droga i lekova su voda i vazduh ove porodice. I svi ostali otrovi koji nagrizaju „surovu svetinju“ američkog braka i porodice su na broju. Preljuba? Koliko god hoćete. Pedofilija? Prisutna. Emocionalno i fizičko zlostavljanje. Daaaa. Plus, dodatni sastojak: Incest! Iz kritike Čarlsa Išervuda (Charles Isherwood), The New York Times, 5. decembar 2007

Prevod: Milena Trobozić Garfield

AVGUST U OKRUGU OSIDŽ – PRVI VELIKI AMERIČKI POZORIŠNI KOMAD U OVOM VEKU

Kada je Trejsi Lets napisao svoj mnogo nagrađivani komad „Avgust u okrugu Osidž“, koji je zasnovan na mračnom poglavlju iz života njegove porodice, mnogi su ga uporedili sa O’Nilom i Olbijem. Ovaj razgovor vođen je pred Londonsku premijeru.

Trejsi Lets, član glumačkog ansambla moćnog Stepenvolf Teatra iz Čikaga napisao je komad koji su mnogi skloni da nazovu prvom „gromodom“ američke dramaturgije ovog veka.

Tokom tri i po sata svog trajanja, kroz tri uzbudljiva čina prepuna iznenadnih obrta „Avgust u okrugu Osidž“ priča priču o porodičnom rasulu dostojnu jednog Judžina O’Nila ili Edvarda Olbija. Komad je premijerno prikazan u Čikagu pretprošlog leta, a posle Brodvejskog izvođenja, osvojio je nagradu Tony i Pulicera.

Lets je napisao svoju dramu kao reakciju na poplavu takozvanih „malih priča“ u američkom teatru. „Naše drame godinama su postajale sve suženije i suženije“, kaže.

„Glumačke podele su postajale sve manje, scenografije sve skromnije. Moje prve dve drame su imale pet lica i jedan prostor i u jednom trenutku sam počeo da se pitam da li ću ikad biti u stanju da dišem punim plućima i da slikam velikim potezima.“

Lets je ostvario svoj cilj sledeći stari savet da pisci treba da pišu o onome što najbolje poznaju. „Avgust u okrugu Osidž“, priča o jednoj kući u Oklahomi kojom upravlja Vajolet, moćna majka, bez dlake na jeziku, obolela od raka – podiže američku porodičnu dramu do nivoa otrovno gorke i ponekad gromoglasno smešne velike slike. Ova drama je Letsov dugo odlagani osvrt na samoubistvo njegovog dede po

ocu koje se dogodilo sedamdesetih godina prošlog veka. Bio je radnik, u pedesetim godinama i udavio se u jezeru, ostvljavajući za sobom svoju ženu da tone u mrežu zavisnosti, koja ju je na kraju i ubila.

„Ova priča me je proganjala čitavog života“ kaže Lets. „Samoubistvo moga dede i razarajući posledice tog događaja. Neprekidno sam prevrtao po glavi to dedino samoubistvo i na kraju sam shvatio da je najbolji način da se ta priča ispriča kroz 13 karaktera i tri prostora – kroz jedan vrlo skup i glomazan američki porodični komad.“

Tri eksplozivna čina „Avgusta“ su nabijena preokretima i razotkrivanjima dovoljnim za nekoliko solidnih sapunica, ali Lets ima političku svest koja njegovo delo izdiže iznad melodrame. Veoma brzo postaje jasno da je Vajoletina bolest samo simptom mnogo veće bolesti koja muči Ameriku.

„Ovo je definitivno politička parabola“, kaže Lets. „Nekima je neprijatno kad tumačenja krenu u tom smeru. Mnogo im više prija da ovaj komad posmatraju kao čistu konstrukciju i da ga porede sa sapunskim operama i sitkomima.“

„Onaj nesigurni deo mene misli da možda nisam uspeo da ostvarim ono što sam hteo. Sigurniji deo mene veruje u neku opštu psihozu ili maglu u koju je moja zemlja zapala u poslednjih osam godina. Drugim rečima, ovo je komad o Bušovoj eri u kome se nijednom ne pominje ime našeg 43. Predsednika.“ „Avgust“ je Letsu doneo slavu i pohvale o kojima većina američkih dramskih pisaca može samo da sanja, naročito ako se ima u vidu da su jedini nemuzički komadi na Brodveju u poslednjoj sezoni samo ponovne postavke već izvođenih drama u režiji gostujućih britanskih reditelja.

*Matt Wolf, The Telegraph, 13. novembar 2008.
(Prevod: Milena Trobozić Garfield)*

ČEJENI

“Kad saseče poslednje drvo i isuši poslednju reku, belac će shvatiti da ne može da jede pare.”

Čejeni (engleski Cheyenne, izgovor “šaien) severnoameričko indijansko pleme, jedno od najznačajnijih prerijskih plemena iz jezičke porodice Algonkina koje je lutalo posebno krajevima oko reka Plate i Arkanzas. Živeli su kao lovci na bizone u prerijama od Vajominga do Kolorada. Bavili su se i poljoprivredom. U vreme dok su još živeli u Severnoj Dakoti, uzgajali su konje i imali metalne noževe. Luk, strela i koplje bilo je njihovo glavno oružje. Čejenski jezik ima samo 14 slova.

Danas su podeljeni na dva plemena od kojih Severni Čejeni žive u rezervatu Tongue River u Montani i Južni Čejeni koji u Oklahomi žive s plemenom Južni Arapaho (Nawathinehena). Čejeni su 1780. zajedno sa Sutaio Indijancima brojali oko 3.500 duša. Godine 1904. broj Južnih Čejena je bio 1.903 a Severnih 1.409.

Po Čejenskom verovanju Ma'heo'o je čarobna snaga i stvaralac koji oduvek živi u prostoru. On je stvorio vodu i sva bića, svetlost i vazduh. Uz pomoć liske (Fulica americana) koja je izvukla malo zemlje s dna velikog slanog jezera, on je stvorio zemlju na leđima Pramajke Kornjače (Grandmother Turtle).

OKRUG OSIDŽ (Osage Counti)

Nalazi se u severnom delu američke savezne države Oklahoma. Graniči se sa indijskim rezervatom Osidž. Glavni grad okruga je Pohaska. Okrug Osidž je najmanogoljudniji (prema popisu iz 2010, 47.472 stanovnika) i drugi po veličini od šest američkih okruga koji u potpunosti leže unutar indijanskog rezervata. Ovo je najveći okrug u Oklahomi površine od ukupno 2.304 kvadratnih milja (5.970 km²). Većina okruga prostire se u ravnici i otvorenoj preriji. Bogat je jezerima, a južnu i zapadnu granicu čini reka Arkanzas.

T.S.ELIOT

ŠUPLJI LJUDI

(prepev Ivana V. Lalića)

I

Mi smo šuplji ljudi
Mi smo punjeni ljude
Jedno o drugo oslanjamo se
Glave ispunjene slamom. Vaj!
Presahli nam glasovi, što se
Šapatom zajedničim glase
Tihi su i beznačajni
Ko vetar u suvoj travi
Ili stope pacova što pretrči
U našem suvom podrumu po srči.

Bezoblični oblik, bezbojna senka
Zatomljena snaga, nepokretan gest;

Oni koji su prešli
Uperena pogleda, smrti u drugo Carstvo
Pamte nas – ako li pamte – na ko izgubljene
Žestoke duše, no samo
Kao šuplje ljude
Punjene ljude.

II

Oči koje ne smem ni u snu sresti
Smrti u snovitom carstvu
Te ne pojavljuju se:
Tamo, oči jesu
Sunce na stubu slomljenome
Tamo, drvo se jedno njiše
I glasovi nam stižu
U zapevanom vetru tome
Svečaniji i iz veće daljine
Od zvezde koja pline.

Neka ne budem bliže
U snovitom carstvu smrti
I neka prurušen budem
Tako smišljeno, u krzno
Pacova, vranino perje, motke ukrštene
Na nekoj njivi
I krećem se kako me vetar prene
Ne bliže –

Ne taj konačni susret
U sumračnom carstvu.

III

Ovo je mrtva zemlja
Ovo je zemlja kaktusa
Ovde su likovi kameni
Osvljeni, ovde ih stiže
ponizna molba ruke mrtvacu
Pod trepetom zvezde koja pline.

Je li ovako
U drugom carstvu smrti
Kad budimo se sami
U čas kada nas
Groznicu nežnosti tresu
Usme koje bi da ljube
Sriču molitve slomljenom kamenu.

IV

Oči nisu ovde
Nema očiju ovde
U ovoj dolini zvezda na umoru
U ovoj praznoj dolini
Toj slomljenoj vilici naših carstava izgubljenih

Na ovom poslednjem zborištu
Mi zajedno napipavamo put
I izbegavamo govor

Skupljeni na toj obali natekle reke

Slepi, osim ako
Oči se ne jave opet
Kao trajna zvezda
Mnogolisna ruža
Sumračnog carstva smrti
Nada samo
Za prazne ljude.

V
Ukolo okolo kaktusa
Oko kaktusa oko kaktusa
Ukolo okolo kaktusa
Izjutra u pet sati.

Između ideje
I stravnosti
Između pokreta
I čina
Pada senka
Jer Tvoje jest Carstvo

Između zamisli
I tvorevine
Između osećanja
I odaziva
Pada senka
Život je vrlo dug

Između žudnje
I grča
Između moći
I postojanja
Između suštine
I potonjeg
Pada Senka
Jer Tvoje jest Carstvo

Je Tvoje jest
Život je
Jer Tvoje jest

Ovako svetu dođe kraj
Ovako svetu dođe kraj
Ovako svetu dođe kraj
Ne s tutnjem već sa cviljenjem.

LJILJANA TODORVIĆ / Reditelj

Rođena u Beogradu. Diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu na Katedri za pozorišnu i radio režiju, u klasi prof. Miroslava Belovića. Diplomirala i na Pravnom fakultetu u Beogradu.

Režirala u: Ateljeu 212, Teatru "Bojan Stupica", Studentskom kulturnom centru, Beogradskom dramskom pozorištu, Beogradskom tramvaju "trojka", Narodnom pozorištu u Beogradu, Zvezdara teatru, Narodnom pozorištu RS u Banjaluci, Pozorištu "Dobrica Milutinović" u Sremskoj Mitrovici, Narodnom pozorištu u Nišu Narodnom pozorištu u Leskovcu, Narodnom pozorištu "Toša Jovanović" u Zrenjaninu, Sarajevskom ratnom teatru SARTR-u u Sarajevu...

Predstave (izbor):

Fizičari (Fridrih Direnmat) – nagrađena Srebrnom plaketom Grada Beograda, Smrt Omera i Merime (adapt. Miroslava Belovića),

Čelava pevačica (Ežen Jonesko),

Eduard i Bog (Milan Kundera) – Nagrada za režiju i najboljeg studenta režije "Dr Hugo Klajn"; kao najbolja akademska predstava odigrana na Pozorju mladih (Sterijino pozorje), Danima teatra mladih u Skoplju, Borštnikovim srećanjima u Mariboru...

Uspomene iz Rakovice (Vidosav Stevanović),

Totovi (Istvan Erkenj),

Mačka na usijanom limenom krovu (Tenesi Vilijams),

Staklena menažerija (Tenesi Vilijams) – odabrana kao jedina iz oblasti pozorišne umetnosti da reprezentuje jugoslovenski teatar u okviru poslednjeg učešća stare Jugoslavije na Svetskoj izložbi EXPO '92, izvedena u Teatru Alameda u Sevilji, Španija,

Smrt i devojka (Ariel Dorfman) – Nagrada za najbolju predstavu 1999/2000. u Republici Srpskoj Beogradska trilogija (Biljana Srbljanović)

Vrteška (Artur Šnicler) – Najbolje režirana diplomatska predstava Akademije umetnosti Univerziteta u Beogradu, sa klasom prof. Branislava Cige Jerinića

Pogled u nebo (Dejvid Her) – na NIN-ovoj listi najboljih predstava u sezoni 2002/2003.

Bestidnik (Erik-Emanuel Šmit)

Posetilac (Erik-Emanuel Šmit) – Igra se već 150 puta u Ateljeu 212, gostovala i učestvovala na festivalima u Ljubljani, Tuzli, Novom Sadu, Pančevu, Sremskoj Mitrovici, Nišu, Budvi, Tivtu, Somboru, Zaječaru, Valjevu, Kruševcu, Zagrebu, Sarajevu, Mostaru, Torontu, Bratislavi, Beču...

Ejmin pogled (Dejvid Her) – najbolja predstava u sezoni 2007/8. po izboru Beokulta, druga na NIN-ovoj listi najboljih predstava i na Listi najboljih E-Novina

Život iz početka (Miroslav Momčilović)

Jedan Pikaso (Džefri Hačer) – učešće na festivalima širom BIH, Srbije, Crne Gore i Makedonije, nagrade na Interfest-u u Kragujevcu i Festivalu glumca u Nikšiću...

Kumovi (Dušan Kovačević)

Magdalena Vlajić / Scenograf

Magdalena Vlajić, rođena je u Beogradu 1986. godine. Nakon završene srednje škole za dizajn, diplomirala je na odseku scenografija na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, 2010. godine. Magistrirala je 2012. godine na odseku za dizajn svetla na Politehničkom univerzitetu u Milanu. Tokom studija radi svoju prvu autorsku predstavu "Život iz početka" u Narodnom pozorištu u Leskovcu. Scenograf je na predstavi "Grk Zorba" u Pozorištu na Terazijama i na predstavi "Kumovi" u Narodnom pozorištu u Zrenjaninu. Radi kao asistent scenografa u Zvezdara Teatru, Narodnom pozorištu u Beogradu i pozorištu Mikhailovski (Sankt Peterburg, Rusija). Dobitnik je plakete za izuzetan doprinos obeležavanju jubileja stogodišnjice rođenja Milene Pavlović Barili 2010. godine. Na međunarodnom takmičenju u Nju Delhiju osvaja specijalnu nagradu za kratkometražni animirani film "Earth On". U Italiji radi pri studiju za dizajn svetla (Studio Quintilliani Murano, Como) gde potom stažira i učestvuje na elaboraciji i realizaciji projekata u muzejima na Komu, u Rimu, Raveni i Veroni.

SNEŽANA PEŠIĆ RAJIĆ / Kostimograf

Diplomirala na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu na odseku za kostim. Kostimograf u predstavama: Životot na Molier (Makedonski narodni Teatar, Skopje), Život iz početka (Narodno Pozorište, Leskovac) Bog pakla (Atelje 212), U lovu na bubašvabe (JDP), Čeif (BDP), Ejmin pogled (Atelje 212), Nemreš pobjeć od nedjelje (Atelje 212), Ujkin san (SNP Novi Sad), Šuma (JDP), Dugo putovanje u noć (Atelje 212), Posetilac (Atelje 212), Prisustvo (Atelje 212), Smrtonosna motoristika (Atelje 212), Večera sa prijateljima (Atelje 212), Kaput mrtvog čoveka (Atelje 212), Ivanov (Grad teatar Budva / Atelje 212), Kolateralna šteta (Atelje 212)... Film: Odbačen (režija Miloš Radivojević), Balkan is not dead (režija A. Popovski) Nagrade: Dobitnik nagrade ULUPUDS-a za kostim za predstavu Ujkin san na Sterijinom pozorju 2007. godine. Vanredni profesor kostimografije na Fakultetu za umetnost i dizajn Megatrend Univerziteta u Beogradu, predavač po pozivu na Fakultetu primenjenih umetnosti i dizajna i na Francuskoj školi za modu Mod Art. Član ULUPUDS-a od 1999. godine.

PRODUKCIJA I TEHNIČKA REALIZACIJA

Tehnički menadžer: VOJIN BUTKOVIĆ

Menadžer tehnike i informacionih tehnologija: GORAN MIRKOVIĆ

Dizajner: MARIJA JEVTIĆ

SCENSKA OPREMA

Krojački radovi: LJILJANA STANIŠIĆ i DRAGAN MARJANOVIĆ

Stolarski radovi: RADIŠA ĐURIĆ i MILAN CVETKOVIĆ

Bravarski radovi: ANDRIJA PETROVIĆ

Nabavna služba: MILETA KOMENOVIC

SCENSKA TEHNIKA

Majstor pozornice: MILOŠ RADENOVIĆ

Pomoćnik majstora pozornice: BATO ISMAJLOVIĆ, VUČE VUČETIĆ

Dekorateri: DRAGAN ČIROVIĆ, NENAD GOLUBOVIĆ,

ALEKSANDAR ĐURĐIĆ, MILOŠ ČIRIĆ, ALJOŠA VUKIČEVIĆ, TOMISLAV RADOSAVLJEVIĆ i MARKO JOVANOVIĆ

Šef transporta: ZORAN SIMIĆ

Transport: VOJISLAV KOSTIĆ, IVAN ROSIĆ, STEVAN BUŽALO

Glavni rekviziter: SAŠA PIVALJEVIĆ

Rekviziteri: BORIS JAKUŠ, MILAN RADOVIĆ, DEJAN STOJILJKOVIĆ,

Glavni šminker: DUBRAVKA BUŠATLIJA

Šminka i vlasuljarski radovi: ROZALIJA TANASIJEVIĆ

Šef garderobe: GROZDANA STANOJEVIĆ

Garderoberi: BRANKO PETROVIĆ, SLOBODANKA PETROVIĆ

Šef rasvete: RADOMIR STAMENKOVIĆ

Rasveta: DRAGAN MASLAREVIĆ, MARKO ĐOKIĆ, DUŠKO KOVAČEVIĆ, IGOR MILENKOVIĆ

Šef zvuka: DRAGAN STEVANOVIĆ – BAGZI

Zvuk: MIROSLAV PETRULJEVIĆ, DAVOR DUBOKA

Video: MILOŠ STANOJEVIĆ

Operater i asistent dizajnera: ALEKSANDAR TERZIĆ

Fotografije: DUŠAN ĐORĐEVIĆ

Dizajn plakata i programa: MARIJA JEVTIĆ

Šef marketinga: JOVANA STEFANOVIĆ

Referent marketinga, PR: BILJANA ŠEGO

Organizator projekta: NEVENA VUČKOVIĆ

Dramaturg: JELENA MIJOVIĆ

Dramaturg: GORDANA GONCIĆ

Umetnički sekretar: JASNA NOVAKOV

Sekretar pozorišta: BILJANA VULOVIĆ

Direktor pozorišta: IVANA DIMIĆ

Pozorište Atelje 212, Svetogorska 21
tel. blagajne: 011 3247 342, 322 66 26
e-mail: atelje212bilet@atelje212.rs,
www.atelje212.rs

